ten huize van

De laagbouwvilla van Katleen en Tom in Sint-Katelijne-Waver

«Zwart is zeker niet eentonig»

Het contrast met de klassieke gevel van het huis waar ze vroeger woonden kon moeilijk groter zijn. Maar Katleen en Tom waren altijd al fan van een moderne stijl, en zetten daar dan ook resoluut op in bij de bouw van hun bungalow. Kregen ook een prominente plaats in huis: hun oldtimers.

Björn COCQUYT

Eigenares Katleen Caerels (56), die hier woont met haar man Tom (54).

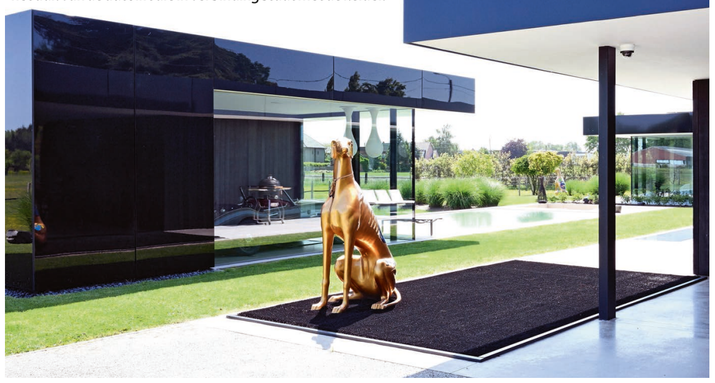

Achtergevel: spiegelende panelen worden afgewisseld met gebrand hout. Luifels voorkomen oververhitting. De zitbanken zijn van Extremis. In het verlengde van het zwembad werd een Canadese put gebouwd om beschut te kunnen zitten.

Pas op voor de hond (en de wagen)

In de tuin houden twee 1,8 meter hoge beelden van windhonden de wacht. «Zo zijn onze twee overleden dieren nog een beetje bij ons. Ze waren eerst felrood, maar we vroegen Hannes D'Haese om ze in het goud te schilderen.» Een van de viervoeters staat op een zwart strookje kunstgras om te waarschuwen dat je er niet mag parkeren. Het is namelijk het dak van de autolift die in verbinding staat met de kelder.

We woonden vroeger in het ouderlijke huis van Tom», steekt Katleen van wal. «En hoewel dat er vanbinnen veel hedendaagser uitzag dan aan de buitenkant, wilden we toch onze eigen bouwdroom waarmaken, om 100 procent ons ding te kunnen doen. We zochten lang naar een geschikte plek en vonden die uiteindelijk net om de hoek. Het hoevetje dat er stond was niet meer te redden, en viel ook niet te rijmen met onze smaak.»

Het koppel raakte geïnspireerd door de strakke villa van wijlen Philip Cracco en vond met Frederik De Smet van Icoon Architecten de geschikte persoon om hun plannen in de praktijk om te zetten. «We moesten hem een beetje temperen in zijn enthousiasme toen we de omvang van het eerste ontwerp zagen, maar voor de rest veranderde er nadien nog amper iets. Het huis is volledig op onze maat, met een eenvoudig, L-vormig grondplan zonder overbodigheden.»

Dicht versus open

Het gewenste contrast tussen de gesloten gevel aan de straatkant en de maximale openheid aan de tuinzijde werd zo extreem mogelijk vertaald. Vooraan zie je alleen een zwart vlak dat door het spiegelende effect van de panelen en het glas voorbijgangers de kans ontneemt om binnen te gluren. In de leefruimte is er geen enkele barrière, met een raam van liefst elf meter dat in de wand verdwijnt. «Het was technisch erg gecompliceerd om geen steunkolommen te plaatsen, maar dat maakte de beleving wel veel intenser.» Katleen en Tom genieten zo van een ongebreideld uitzicht op de brede tuin, die aansluit op de weides waarop hun paarden lopen. Er is ook een zichtbare link met hun tweede grote liefde, want in het poolhouse staat een oldtimer te pronken. Dat bijgebouw is even strak als de woning zelf en zit ook in een zwart jasje. «Zwart zet de toon, maar het is niet eentonig, omdat we zowel buiten als binnen verschillende materialen gebruikten.»

«Het is knap hoe de kamers geconnecteerd zijn, zonder dat we het gevoel krijgen dat ons huis een open ruimte is waar alles in één keer wordt prijsgegeven»

Het interieur bestaat uit een aantal compartimenten die door voegen in de betonvloer van elkaar gescheiden worden, maar toch vloeit alles in elkaar over. «Het is knap hoe de kamers geconnecteerd zijn, zonder dat we het gevoel krijgen dat ons huis een open ruimte is waar alles in één keer wordt prijsgegeven. De kracht zit hem duidelijk in de eenvoud. Er is niks overbodigs en toch is het hier sfeervol."

www.icoon.be

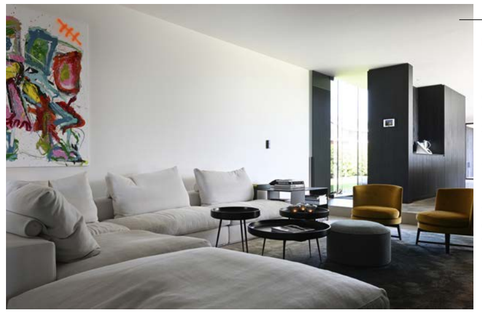
Vrouwelijke toets

Binnen de strakke, minimalistische architectuur voegde Katleen een scheut kleur, gezelligheid en warmte toe. De bar met modulaire sofa van Living Divani is daar een mooi voorbeeld van. De tinten van de zitbank, kussens en theelichtjes komen terug in de achterwand van het barmeubel. «Dat is geen metaal, maar behang. We twijfelden lang over marmer, maar papier kun jeeens veranderen.» Links stap je de woning binnen, rechts kan het schuifraam van elf meter volledig wegschuiven in de wand.

Compromis

De tv-hoek ligt een trede lager dan de rest van de woning en lijkt zo een cocon te vormen. Het schilderij is van Klaas Van der Perren, de zitbank van Flexform en de bijzettafels met ranke pootjes van Mater. De achterwand van de keuken belet inkijk door de grote ramen die verplicht aan de straat-kant moesten komen. «De architect bedacht dit compromis, want wij wilden volledig afgesloten zitten. Nu zijn we wel blij met het raam, omdat er natuurlijk licht is in de doorgang naar de kelder.»

Tegendraads

In de keuken met inox aanrecht wordt glad volkern in het eiland afgewisseld met wat ruiger, zwart gebeitst fineereik in de achterwand en het kastenvolume. Daar zit ook het toilet verstopt. Katleen hing de Cathodelampen van Davide Groppi bewust niet symmetrisch op, maar gegroepeerd aan één helft van de tafel. «Dat werd mij afgeraden, maar ik ben soms graag wat tegendraads», lacht ze. De tinten van de gevlekte polybetonvloer zijn gebaseerd op de vachtkleur van de twee windhonden die vroeger in huis rondliepen.

Doorkijkkamers

Het nachtgedeelte bestaat uit twee slaapkamers met in het midden de badkamer die bij de master bedroom hoort. Door de glazen wanden lijken de ruimtes één geheel te vormen, maar met gordijnen kunnen ze visueel van elkaar gescheiden worden. «Het glas is er vooral om ook vanuit de douche zicht te hebben op de paardenweides. In het duobad genieten we bij helder weer van een sterrenspektakel, dankzij de dakkoepel.» De kunstfoto's zijn gemaakt door Helmut Newton.

Kelder voor zes auto's... en wijn

De autokelder van 215 m² biedt niet alleen plaats aan zes wagens, hij is ook voorzien van een bar waar je de gepaste fles wijn maar voor het uitkiezen hebt. De collectie wordt bewaard in een glazen wand die tegelijk dienst doet als balustrade. De liefde voor bijzondere vierwielers vertaalt zich naar de inrichting, met talrijke kunstfoto's en zelfs een trapleuning binnen het thema. De scooter Bella van Zündapp herinnert aan waar de verzameling ooit mee begon, al maakten de bromfietsen al snel plaats voor auto's.